

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Villa Zelenka s. r. o.**
sídlem Radimovice 23
zastoupen daňovou poradkyní Mgr. Jaroslavou Siebeneicherovou, LL.M.
sídlem Na Rybníčku 387/6, Liberec

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2023, č. j. 46536/23/7100-30116-010212,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem nyní projednávané věci je posouzení, zda byly splněny podmínky pro povolení obnovy daňového řízení týkajícího se daně z přidané hodnoty („daně“) za zdaňovací období leden až prosinec 2016, leden až prosinec 2017 a leden 2018 podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

2. Žalobci byla na základě daňové kontroly doměřena daň z důvodu neuznání nároku na odpočet při pořízení zboží z jiného členského státu v celkové výši 516 596 Kč a z přijatých služeb a zboží v tuzemsku v celkové výši 47 478,95 Kč za zdaňovací období březen až červen 2016, říjen a listopad 2016, březen a duben 2017 a listopad 2017 a leden 2018. Podle správce daně žalobce neprokázal, že uskutečňuje ekonomickou činnost, resp. že se na její uskutečňování připravuje. O odvolání proti platebním výměrům rozhodlo Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 3. 2. 2021, č. j. 1821/21/5300-21441-702127 („první rozhodnutí OFŘ“), tak, že ve vztahu k některým zdaňovacím obdobím odvolání zamítlo, některé dodatečné platební výměry změnilo bez vlivu na výslednou daňovou povinnost, jiné změnilo v neprospěch žalobce (daň zvýšena o 4 368 Kč). Proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 3. 11. 2021, č. j. 59 Af 9/2021-88, zamítl. Kasační stížnost žalobce zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 3. 2022, č. j. 1 Afs 345/2021-49.
3. Dne 16. 11. 2022 podal žalobce návrh na obnovu řízení s odůvodněním, že dne 27. 10. 2022 mu bylo doručeno rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 39085/22/5300-21441-702127 („druhé rozhodnutí OFŘ“) týkající se zdaňovacích období říjen 2019 až prosinec 2020, v němž Odvolací finanční ředitelství uzavřelo, že žalobce unesl své důkazní břemeno ohledně realizace ubytování ve zkolaudovaném objektu, čímž prokázal nárok na odpočet daně. Podle žalobce jde o stejnou podstatu jako v předcházejících zdaňovacích obdobích. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 3. 1. 2023, č. j. 71/23/5300-21441-702127, zamítlo návrh na povolení obnovy řízení s odůvodněním, že druhé rozhodnutí OFŘ není novým důkazem ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.
4. Odvolání proti rozhodnutí o nepovolení obnovy žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

II. Žaloba

5. Žalobce odkazuje na druhé rozhodnutí OFŘ, v němž správce daně ve vztahu ke zdaňovacím obdobím říjen 2019 až prosinec 2020 uznal, že objekt Villa Zelenka byl rekonstruován pro komerční využití, tj. pro provoz podnikatelského záměru. Až v tomto navazujícím daňovém řízení bylo provedeno úplné místní šetření. Do té doby prováděl správce daně místní šetření bez vědomí žalobce, většinou zvenku. Nemohly tedy být zachyceny vnitřní dispozice objektu.
6. Již v průběhu daňové kontroly bylo uplatněno tvrzení o změně stavebního povolení v důsledku nápravy nesprávné stavební dokumentace. Stavební povolení, ze kterého správní orgány původně vycházely, doznalo změny. Na základě takto změněného stavebního povolení byl objekt kolaudován. Také předpoklad zaměstnávání třetích osob byl realizován až po povolení provozu příslušnými institucemi. Není pravdou, že by se zástupce žalobce bezdůvodně nedostavil na konání místního šetření. Žádal o posunutí termínu z důvodu převzetí věci novým zástupcem, čemuž nebylo vyhověno. Místní šetření dne 13. 6. 2018 bylo nedostatečné. Všechny relevantní okolnosti tedy v původním daňovém řízení nebyly zjištěny v důsledku pochybení správce daně.
7. Nově doložené skutečnosti nemohly být doloženy v původním daňovém řízení z důvodu nezaviněně dlouhé doby trvání stavebního díla. Rekonstrukce objektu za účelem budoucího

využití trvala dlouho, nicméně žalobce byl ve své argumentaci konzistentní. To potvrzuje i nově provedený výslech Ing. Dethiouxe. V roce 2022 vyšel najevo soubor důkazů, který zpochybnil skutkový stav zjištěný v původním daňovém řízení. Tyto důkazy přitom mají bezprostřední souvislost z hlediska oprávněnosti nároku na odpočet daně. S ohledem na princip spravedlnosti a jednoty právního řádu by skutečnosti z obdobných řízení neměly být hodnoceny odlišně.

8. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji setrval i při jednání, které ve věci proběhlo.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný je přesvědčen, že žalobní námítky neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce se cestou obnovy řízení snaží zvrátit neunesení důkazního břemena. V původním daňovém řízení neprokázal, že přijatá tuzemská plnění a zboží porízené z jiného členského státu využívá k přestavbě objektu pro účely ekonomické činnosti s nárokem na odpočet daně, nikoliv k přestavbě rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami. Odvolací finanční ředitelství konstatovalo, že příprava na ekonomickou činnost nemůže trvat neomezeně dlouhou dobu a že nebylo prokázáno, že by se žalobce na podnikatelskou činnost skutečně připravoval. Případný pronájem či správa vlastního majetku totiž představuje ekonomickou činnost bez nároku na odpočet daně.
10. Až poté, co první rozhodnutí OFŘ nabylo právní moci, žalobce předložil a navrhl důkazní prostředky, kterými v řízení týkajícím se daně za období říjen 2019 až prosinec 2020 prokázal, že objekt Villa Zelenka začal být využíván k ekonomické činnosti s nárokem na odpočet daně. To bylo zohledněno ve druhém rozhodnutí OFŘ. Pokud žalobce v původním daňovém řízení neprokázal naplnění podmínek pro nárok na odpočet daně, jde tato skutečnost zcela k jeho tíži. Důkazy předložené žalobcem v odvolacím řízení týkajícím se jiných zdaňovacích období (říjen 2019 až prosinec 2020) v době rozhodování o dani za zdaňovací období leden 2016 až leden 2018 objektivně neexistovaly (viz datum jejich vyhotovení). Nemohly tudíž být podle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu v době původního řízení uplatněny. Zákonnost prvního rozhodnutí OFŘ ostatně byla potvrzena rozsudkem krajského i Nejvyššího správního soudu. I pokud by původně žalobce provedení místního šetření uvnitř objektu navrhoval a správce daně by jej bez řádného důvodu neprovedl, nebylo by možné takový nedostatek zhojit prostřednictvím institutu obnovy řízení.
11. K poukazu žalobce na změnu stavebního povolení žalovaný uvedl, že žalobce v návrhu na povolení obnovy neodkazoval na § 117 odst. 1 písm. d) daňového řádu. Lze však uvést, že kolaudační souhlas nebo stavební povolení neodráží relevantní stav pro naplnění podmínek pro nárok na odpočet daně dle § 72 a § 73 zákona o DPH; pouze se jím povoluje zřízení nebo užívání stavby. Stavební povolení ani kolaudační rozhodnutí tak v nynější věci nepřestávají předběžnou otázkou ve smyslu § 99 daňového řádu.
12. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Na svém procesním postoji setrval i při jednání, které ve věci proběhlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

IV. Posouzení věci

13. Žaloba **není** důvodná.
14. Soud hodnotil, zda byly naplněny předpoklady obnovy řízení vyplývající z § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.
15. Podle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu *se řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.*
16. Povolení obnovy řízení je mimořádný opravný prostředek, kterým lze změnit již pravomocně stanovenou daňovou povinnost. To představuje významný zásah do již uspořádaných právních vztahů. Zákon proto striktně a jednoznačně stanoví, že pro povolení obnovy řízení je nutné splnění alespoň jednoho ze zákonem uvedených důvodů. V opačném případě není možné obnovu řízení povolit. Co se týče podmínky podle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu, je nutné, aby vyšly najevo nové skutečnosti, které nemohly být uplatněny v řízení již dříve bez zavinění daňového subjektu či správce daně. Z komentářové literatury i z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. bod 24 rozsudku ze dne 15. 2. 2018, č. j. [5 Afs 84/2017-36](#)) vyplývá, že za nové skutečnosti lze považovat pouze takové, které již existovaly v době dřívějšího rozhodování. Pokud nové skutečnosti vzniknou až po vydání původního rozhodnutí, nejde o důvod pro obnovu řízení (srov. Lichnovský, O., Ondrýšek, R. a kol. *Daňový řád. Komentář*. 4 vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, k § 117). Nová skutečnost ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu musí být interpretována tak, že jde o skutečnost, která v době vyměření daně existovala a mohla mít vliv na rozhodnutí, avšak daňový subjekt ani správce daně ji nemohl znát, neboť mu objektivně nebyla k dispozici a až po vyměření daně vyšla najevo.
17. Důvody uváděné žalobcem výše uvedené podmínky pro povolení obnovy řízení nesplňují. Žalobce ve své žádosti důvody pro povolení obnovy řízení spatřoval v tom, že mu bylo doručeno druhé rozhodnutí OFŘ, v němž byl ve vztahu ke zdaňovacím obdobím října 2019 až prosince 2020 zaujat závěr, že dostavěl penzion pro provoz avizovaného podnikatelského záměru. Odlišné posouzení téže právní otázky přitom bylo důvodem, proč byla žalobci doměřena daň prvním rozhodnutím OFŘ; to požadoval žalobce v rámci obnovy řízení revidovat. Soud k tomu uvádí, že obnova řízení může být nařízena nebo povolena pouze za striktně daných podmínek, přičemž závažné okolnosti, pro které má být řízení obnoveno, musí převážit nad zásadou právní jistoty (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2008, č. j. 2 Afs 98/2007-91). Pro nyní projednávanou věc je určující pouze to, zda druhé rozhodnutí OFŘ představuje novou skutečnost či důkaz, který po pravomocném vyměření daně vyšel najevo a který přestože existoval již dříve, nemohl být bez zavinění žalobce uplatněn. To v daném případě nebylo splněno. Jak správně poznamenalo Odvolací finanční ředitelství v rozhodnutí o zamítnutí návrhu na povolení obnovy, ve věci probíhala samostatná daňová řízení, přičemž v prvním z nich žalobce nedostal své povinnosti vyplývající z § 92 odst. 3 daňového řádu a neprokázal svá tvrzení (resp. neopatřil si k jejich prokázání dostatečné důkazy). Důkazy předložené v pozdějším daňovém řízení (kolaudační

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

souhlas, identifikační lístek, potvrzení OSSZ nebo faktura č. 202205010) vznikly až po pravomocném skončení původního daňového řízení, o čemž svědčí datum jejich vystavení. Žalobce je tudíž v původním daňovém řízení nemohl mít k dispozici. Nejedná se tedy o důkazy ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

18. V odvolání proti zamítnutí návrhu na povolení obnovy žalobce jako důvod povolení obnovy zmiňoval rovněž závěry místního šetření objektu Villa Zelenka provedeného dne 27. 9. 2022. Ani tento důvod, uplatněný nad rámec původní žádosti o povolení obnovy řízení, podle žalovaného nenaplnil podmínky § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Žalovaný zmínil, že v původním řízení bylo několik místních šetření objektu provedeno. Provedení dalšího místního šetření bylo v původním daňovém řízení jistě dostupné a možné. Nemůže se tedy jednat o novou skutečnost odůvodňující provedení obnovy řízení ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Ani případné vady předcházejícího daňového řízení nevedou k automatickému nařízení obnovy řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2014, č. j. 6 Afs 2/2014-25). Pro věc nemá význam ani skutečnost, že v následném daňovém řízení byla původní verze událostí tvrzená žalobcem prokázána. To nasvědčuje nedostatečnosti důkazů předložených v původním daňovém řízení, nikoliv naplnění důvodů pro povolení obnovy ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.
19. Ani tvrzená změna stavebního povolení či nezaviněná délka rekonstrukce neodůvodňovaly povolení obnovy řízení. Přestože se nejedná o důvody zmiňované v žádosti o povolení obnovy, lze souhrnně konstatovat, že povinnost tvrzení a povinnost důkazní stíhá v daňovém řízení zásadně daňový subjekt. On je povinen v rámci řízení přemýšlet, jaké skutečnosti by mohly ke splnění této jeho povinnosti přispět, a tuto svou úvahu patřičně procesně projevit. Pouze v případě, že si daňový subjekt v rámci původního daňového řízení nemohl rozumně uvědomit, že tyto skutečnosti nebo důkazy jsou či mohou být k dispozici, bude splněna podmínka § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu, že jde o skutečnosti či důkazy, které bez jeho zavinění nemohly být uplatněny již dříve (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2018, č. j. 2 Afs 11/2017-24). Tyto podmínky ani jeden z důkazů uváděných žalobcem nesplňuje. Žalovaný tedy správně uzavřel, že nebyly splněny důvody pro povolení obnovy dle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu s přihlédnutím k datu vzniku důkazů předložených žalobcem v navazujícím daňovém řízení. Jednalo se totiž o důkazy vzniklé až po vydání prvního rozhodnutí OFŘ.
20. K poukazu žalobce na obecný princip spravedlnosti soud dodává, že stanovení a výběr daně probíhá ve formalizovaném daňovém řízení, které se řídí určitými procesními pravidly. Pokud zákon stanoví, že obnova řízení může být povolena pouze za určitých podmínek, nelze při jejich nesplnění prolomit zákonné pravidlo pouhým odkazem na princip spravedlnosti či na požadavek „správného“ stanovení daně (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2025, č. j. 55 Af 3/2024-104). V posuzovaném případě bylo nutné pro účely rozhodnutí o povolení obnovy řízení pouze zhodnotit, zda žalobcem uváděné důvody představují nové skutečnosti nebo důkazy vyhovující znakům podle § 117 odst. 1 daňového řádu. Tímto způsobem Odvolací finanční ředitelství i žalovaný postupovali, přičemž dospěli ke správnému závěru, že žalobcem uváděné skutečnosti povolení obnovy ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu neodůvodňují.

V. Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

21. Soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Dokazování při jednání prováděno nebylo, neboť účastníci žádné důkazní návrhy nad rámec správního spisu neuplatnili. Vzhledem k tomu, že v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, soud zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 2. října 2025

David Raus v.r.
předseda senátu